

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Το φύλλο του «Μπουκέτου» και της «Οίκογενίας» τιμάται παντού δραχ. 4. Η αδελφότερος υπερτιμησις των παρά των υποπρεκτορέων απαγορεύεται. Παρακαλούμε δέν τους αγαπητούς μας αναγνώστες, δάσκις υποτίσεις είς την αντίληψίν των τοιούτων τι, να μάς τώ ανυφούσου άμέσως.

Γιά όλα τά άλλα θα σάς άπαντήσομε πρωςάως. Πάντως, μή γράφετε τίςσιους. Βρίσκεστε πολύ μακράν της ποίησης, δυστυχώς.

Ν. Παπανδρόπουλον, Πάτρας.—Γράφετε στήν έπιστολή σας :

« Έχω δύο χρόνια πού διαβάσω, άκατακλήτως τά διάφορα διηγήματά σας, ώς και τά ιπποτικά σας μυθιστορήματα, τά οποία μή έχουν πολύ γοητεύσει. Πρώτ' άνταπόθωον λοιπόν των ευχαριστιών μου σάς άπο στέλλω και έγω ένα διήγημα ίδιαις μου έμπνεύσεως. Έάν τώ ζώντε ζωλον σάς παρακαλώ τώ δημοσιεύεται.

Σάς ευχαριστούμε γιά τά θερμά σας λόγια. Δυστυχώς όμως τώ διήγημά σας όχι έπιστυχς. Ίδου εδώ ή άρχή του :

« Έίξεν πρώσι δ ζευών. Αι βροχάί έπιπτον άραιότερα, τά ποταμ ήρξζον και αυτά να βγαίνον άπό τάς ζουπτάς των, μαζωμένα τά αννασμένα άπό τάς πολλές κακοκαιρίας τώ χειμώνος. Πρώτα ά άμυγαλάια είχον φέρσι την άνοιξιν ντυμένης μέ κατάνευσον μανδιάς, οί όποιοι έφαινονταν σαν πείσμα έκείνα μπουκτα. Καθισμένη κάτω πού μιαν άμυγαλάια ένα ζουρίτι έως 18 έτων, είχεν άνομισίσει στήν ήγή τής άμυγαλάιας και έξεδίβαν τώ γούμ περιβάλλον είς τά πόδια της τώ ζωτάρι γεννημένο μέ λογίων λογίων λουλούδια άπλονετο σαν ένα πελώριο ζωλί. Είς τώ πρόσπιον της έξωγραφίζετο μια οντίδια μελαγχολία και μια λίγη έσοκτηνιάει τά κατάνευσον της μάτια. Είς την σπάν αυτήν ίσως να έκάθητο όλη την ήμέρα, έάν μια παιδική ζωομενη φωνή δέν την έκδιελτε άπό τών ουρανώων.

—Αύ Μερσία σέ ζήτησον στό σπήτι της εφώνανεν δ μιζρός εζάδελλός της. Ήδεν ο Νίζος.

» Η νέα εζήρωσον τούς όμοις της και μέ φωνή γλυκειάν άπέλεπνον τών μιζρών της εζάδελλον λέγοντας : Πήγανε και θα έλθω. Κι.

Πρόκειται όλησού μέλλον περι σολιχίης έκθέσεως. Άλλά και ως έκθεση έχει πολλά σέματα. Μή γράφετε λοιπόν πρως τώ παρόν. Κι' άρχιστε να διαβάστε. Έτσι ήα μήτε στο νόημα της τέχνης.

Διον. Λεάκον.—Τώ ποιήμα σας όχι καλό. Και ίδου ή απόδειξις :

ΣΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΗΣ

Μέρα νύχτα περιμένο να περάσις να σέ δω μια ματιά σου να μου ρίξει ένα βλέμμα σου γλυκό.

» Ό, Θεέ ή εμφορία της τώ όρασί τής ζωί.

Μή γράφετε ποιήματα. Άπαιτούνται τόσα πράγματα, γιά να γραφή έιν τέλει τραγούδι ! Γιατί, εν τοιαύτη περιπτώσει, δέν άρκείθε στο να διαβάσετε τά ποιήματα των γνωστων ποιητών μας, άφού σας άρσει ή ποίησις :

Νυχτελοπούλοιο. Καρούσαν.—Δυστυχώς, τά ποιήματά σας είνε έλλιώς άνεπτυχτά. Ή στιχογραφία τους λανθανεμένη και τά θέματα τους κοινά, πολυ κοινά. Φαίνεται όμως πώς είστε πολύ νέος άκόμα. Έχετε λοιπόν καιρό μπροστά σας γιά να γράφετε καλύτερα. Ένωματάσδ διαβάσετε τίςσιους των δοκίμων ποιητών μας. Άπό θα σάς φέρωσιν πολύ.

Η. Ρ.—Εθήλας.—Και τώ δικό σας ποίημα έχει πολλές στιχογραφικές άτέλειες κτ. Στίχοις μέ πεισιές ή μέ λιγότερες άπ' ότι πρέπει συλλαβές, χαμαδιές κτ.

Αν. Κ. κ.ρ.—Μισσηνάν.—Τώ διηγήμα σας πολύ κοινόν και όχι καλά διατυπωμένο. Έκτός των άλλων, χρησιμοποιείτε και λέξεις δικής σας έπινοήσεως κτ.

Μ. Παπαδρόπουλον.—Άρταν.—Όχι κατάλληλα. Ευχαριστούμε.

Γ. Ζανίδη ν. Ρέθυμων.—Φίλος και διακεκριμένος γιατρός, τών όποιοι παθήσασε σχετικώς, φρονεί ότι τώ φάρμακο, περί τώ όποιοι έρωτάτε, είνε καλό γιά ώριμένους μόνο περιπτώσεις και δέν κάνει γιά τή δική σας περίπτωση. Άν θέλετε όμως να τώ δοκιμάσετε, μπορείτε να τώ βρείτε εύκολα ο' όλα τά φαρμακεία. Τώ Fartim λεγέτε δέν είνε φάρμακο, άλλα τροφή της παιδικής ηλικίας. Όταν είνε παιδί είνε επικίνδυνον.

Κ. Δ. Καραχάλιον, Λιβαρική—

Τά ποιήματα πού μάς στέλτετε ως δικά σας είνε γνωστότατα παιδικά ποιήματα δοκίμων ποιητών, πού υπάρχουν ο' όλα τ' αναγνωματάρια και πού τά έβρου όλοι οί Έλληνας. Αυτό πού κάνει τώ να θελήσεται δηλαδή να τά παρουσιάσεται γιά δικά σας—άποφείγομε να τώ γρακπιρίσομε. Μή τώ εσακάνετε !

Παληόν Φίλον.—Ναι ! Πολλοί άπό τούς στίχοις σας είνε άρκετά καλό και πρωτότυποι και δέχοντι ότι θα εζήληθη σόνταμα. Κρατήσομε τις «Ήταλες» γιά να τις δημοσιεύσομε.

Πίπην Αλωνίτην.—Τώ γραμμα σας μάς συγκίνησε έξαιρετικά. Μια μνη άπελείστε. Είστε νέος άκόμα κ' ήταν καινεί είνε νέος, έχει όλο τώ μέλλον δικό του.

Γυθειώτισσαν, Γάθειον.—Σάς ευχαριστούμε γιά τό τόσο καλό λογισμ σας. Τά ποιήματά σας φανερόντι την εσένεια τής ψυχής σας, μέ θύλον περισσότερο έμπειλία στή στιχογραφία τους.

Ή ύπό των αναγνωστών μας άποστελλομένη συνεργασία και μη συνωδονήν ύπό δικαιώματος χρίσεως έξ δραστηών πέντε είς γραμματόσημα, δέν λαμβάνεται ίσ' όντιν.

Πολλοί αναγνώσταί μας μάς γράφοντι ότι επιθυμούν να προμηθευθών τάς έκδόσεις μας και να έγγραφών συνδρομητά τώ περιοδικώι μας, άλλα δυσκολεύοντα είς την έκδοσιν έπιταγων. Για να τούς δικαιωώνομε σχετικώς, τούς πληροφορούμεν ότι δεχόμεθα τώ αντίτιμον των συνδρομών, φύλλον, βιβλίον, Ήμερολόγιον κλπ. είς γραμματόσημα ή κινήτα χαρτόσημα οιασδήποτε τιμή.

Α. Τ. σ. Σταιρολί.—Δυστυχώς, οι συγγραφείς μας είνε άρκετά...τεμπέληδες, προπαινών τώ καλοκαίρι. Τώρα μέ τώ φθινόπωρο θα ξαναρχίσουν πάλι αυτοί πού αναφέρετε στήν έπιστολή σας τή συνεργασία τους. Την «Άνθολογίαν» τώ κ. Η. Άποστολίη υπαρχει να την προμηθευθή άπευθόμενος πρως τών ίδιων (γραμματα «Μεγάλης Έλληνας» Έγκυκλοπαίδειας) — Ίερά «Όδός», Τιμάται όρ. 100.

Γ. Παπαδρόπουλον, Ένταθά.—Έπρωτε τώ «ΑΥΡΑ—ΛΑΥΡΑ—ΣΑΥΡΑ» της γραμματικής, προσέβατε και μερικες άλλες λέξεις δημοκαταλήκτους κ' άκαρούσατε ένα σονέτο. Άλλά αυτό δέν είνε ποιήσις, φίλε κύριε. Γιατί τά ποιήματα δέν γράσονται έπι τή βάσει συνταγών. Αυτό τώ είπε άλλοτε κ' ο' Έπισημσιος ποιητής Παν. Παναξ. Και τώ έγγραφε μάλιατα έμμέτρως ενάντιον τώ «Αριστ. Βαλαριότη, ενός «έθνικού» ποιητώ, γιά την έποχή του. Γνωρίζετε τώ σχετικώ ιστορικώ ποιήμα ; Φέρει τόν τίτλο «Ποιητικόν Γιασίνον». Και όλ' αυτά, γιατί ο Βαλαριότης — λέει ο Παναξ — έγγρασε τά ποιήματά του μέ συνταγές : Λίγο θύραση, μια φιλιγγέρα, άμοτα, πατισιας κτλ. Άφού λοιπόν ένας Βαλαριότης έπρωτε έδω σ'α μέ συνταγήν ποιήματα, πώς θα πείγετε σεις, νέος άκόμα :

Κ. Κ. Κ.—Όταν πέντε ο' «Ρωμιοί» τώ Σουρή, πολλοί νεοέλληνες θέλησαν να τών μιμηθών. Κι' έδύηκαν «Ρωμιοπούλες», «Μικροί Ρωμιοί», «Νέοι Ρωμιοί» κτλ. κτλ. Ούδεις όμως έπέτυχε. Γιατί ή μέρισις είνε πειθικώς και στυπηώς καταδικασμένη εκ των προτέρων είς άποτυχία, και μάλιστα οικτράν. Ο όλλ' η ν. Καυτελλοριόν.—Δυστυχώς, τά...οιλοσοφικά σας θέματα όχι καλά. Και ίδου, επί παραδείγματι, τώ σχετικώ με τών έρωτα :

Ο ΕΡΩΣ

«Ο Μιζρός Θεός Έρως άπό την άνάτοδην. Κοιμήσ, όλέθριος, και τολμώσ. Έξήνδ' παρακάτω κάθε λέξις μέ τά άποτέλεσματά της. Τών όνομάσ ζωφών διότι τών ήρως θά ήρως τά άνασενάματά πού βγαίνον άπό τά στόματα γυλιάδων νέων, και δέν θα τούς άφινε να υποφέρουν και να λώνονταν σάν τώ κερί. Δέν είνε τώ λοιπόν ζωφός ; Τών όνομασ όλέθριος διότι καταστρέφει περιοσις, γροεινίζει νεωνιάς θέσεις, καταστρέφει οικογενειακάς στέγας, είνε να μην τών λέξ όλέθριον ; Τολμώσ δέ διότι έχει μεριάζει στιγμάς πού δέν σέ τρωάζουν οί μεγαλύτεροι κίνδυνοι, άλλα μέ κλειστά μάτια τούς ίπτερηθιάς όλους. Άκλιση σέ βάζει και κίανεις ένα πήδημα άπό την Άζωόποιαν, δέν είνε λοιπόν και αυτό μια τρελή τόλμη ;»

Για να γραφών τέτοια πράγματα, άπαιτείται...σοφία, όχι μάλιστα ή τυχευσία. Γράφετε λοιπόν άπλούτερα πράγματα στό έξής και — πρως Θεού ! — μακριά άπό τή ειλοσοφία. Είνε όρμος όλασφρός, άσχημός, σκολιός και επικίνδυνος. Και τώ ποιήμα σας έντέλως πρωτότυπον. Ίδου :

ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΡΩΝ

Ό Βορριάς φρσά γερά τά δένδρα ξεγυμνώνει με τά ξερά τά φύλλα τους

στήν ήην συντόνει στρούνει.

Σταλιά σταλιά πέφτει βορρά ή ούρανός θολώνει ή αιμία προημιέται νερό, βροντές και χιονί.

Ή φρέσι άρχίζει πένημα ένδύματα να βάξει κ' ή θάλασσα αφρίζοντα τά πλοία συνταράζει.

Ένα πουλάκι κάθετα κάτω άπό μιαν στέγη τραγουδία λέγει πένημα στο θέρος όπου φεύγει.

Χ. Λευθερωίτην. Κέρκυραν.—Οί στίχοι σας όχι καλοί. Δημοσιεύσομε εδώ ένα τών ποιημάτων σας :

ΑΕΡΑΣ

Κανείς δέν βλέπει τών αέρα όπου βρογγίει στόν αϊθήρα, ό άπνονος γιατί τά δένδρα όσον στολίζοντα τώ κέντρο φύλλα πού κλώνια τους τοαίζετι και κάποτε τά ξεριζώνει σκληρός πού είνε δέ διαρκώς, όχι — έκείνος ξεφρατώνει...

ΜΠΟΥΚΕΤΟ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21-419)

Διευθυντής: ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ, (κατοικία) Χαλάνδρι.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»:

«Εσωτερικού δι' έν Έτος Δρχ. 200 Η Έξωτερικού Δολλάρια 6

και δι' όλην την Άφρικην και Βελγικόν Κογκό έτησία συνδρομή σελίνα 30

Αι έπιστολαί και τά γραμματικά έμβάματα θέον ν' άπευθύνονται πρως τών

Ίδιοκτήτην τού «Μπουκέτου» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ, Λέκα 7.

Τιμή έκάστου φύλλου Δρχ. 4.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΩΡΩΠΟΙ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»:

Έν Άμερική Mr D. Stroumbos 602 w. 137 th Str (Apt.41) New York city, έν Αιγύπτω—Σουδάν ο κ. Χριστόδουλος Σωμάρης, 12

Cheikh Soliman Pacha, Alexandria, έν έν Βελγικώ Κογκό ο κ. Γεώργ. Άνωσιανάης B. P. 445 Elisabethville Congo — Belge,

όπου δέον ν' άπευθύνονται οί ένδιαφερόμενοι.